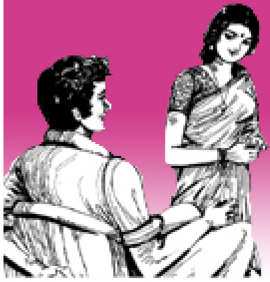

నిదురించే తోటలోకి

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

రైలు బయల్దేరడానికి మరో అయిదు నిముషాల వ్యవధి మాత్రమే వుంది.

హేమంత్ మినరల్ వాటర్ బాటిల్, బిస్కట్సు, పళ్ళు వరూధినికి అందించాడు.

"ఎందుకివన్నీ! కాసేపుంటే పడుకుంటాను కదా!" అంది సన్నగా. అప్పటికే ఆమె హృదయమంతా నిండిన దుఃఖం కన్నులనుండి దూకాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నది.

హేమంత్ హృదయమూ భారంగానే వుంది.

వరూధిని పరిచయమయ్యాక ఓ ఒకటీ అరా రోజులు ఆమెను చూడకుండా గడిపాడేమో గాని.. ఇప్పుడిక ఇలా వదిలేయాల్సి రావడం అతనికి చెప్పలేని వేదన కలిగిస్తోంది.

"ఎంత, వచ్చేస్తానుగా, పాప జాగ్రత్త!" అని మాత్రమే అనగలిగాడు అనునయంగా.

వరూధిని అతనివైపు చూసింది.

ఆ కళ్ళనిండా క్రిందకి దొర్లడానికి సిద్ధపడ్డ నీళ్ళు.

హేమంత్ ఆమె చేతిని పట్టుకున్నాడు అనునయంగా.

ఆ స్పర్శలో అతనామెకు ఆప్యాయత, ఒక భరోసా అందించాడు.

రైలు కదలబోతుండగా కళ్ళు పెద్దవి చేసి అతన్ని ఆర్తిగా చూసింది వరూధిని.

ఆ వెంటనే అతని చేతిని గట్టిగా పట్టుకుంది ఒక కాగితపు మడత అతని చేతిలో పెడుతూ.

రైలు ముందుకి సాగిపోయింది.

హేమంత్ రైలు కనుమరగయ్యేవారకూ చూసి బయటకొచ్చి ఆ కాగితపు మడత విప్పాడు.

ఓ స్నేహితుడా...

ఎందుకో ఇలా రాయాలనిపించింది హేమ్! రాత్రి సరోజిని ఆంటీ ఏమేమో చెబుతూనే వుంది. ఆమె ఆలోచనల నిండా మన గురించి కమ్మని కలలు ఆశలు. ఒక చదువు సంధ్య లెరుగని స్త్రీ, పుట్టిన చోటునుండి మరెక్కడికీ కదలని ఒక సగటు మనిషిలోని సంస్కారం, ముందు చూపు, అభ్యుదయ భావాలూ చూసి నా మనసు చాలా ఆశ్చర్యానికి గురయ్యింది. ఆమె ప్రేమకు వివశురాలి నయ్యాను. పెళ్ళయిందంటేనే చులకన, ఆపైన ఒక బిడ్డ వున్న నన్ను ఎంతగా ఆదరించిందో తలచుకుంటేనే కన్నీళ్ళు వస్తున్నాయి.

ఆమెకు నీమీద ఎంత ప్రేమ. ఎంత అనురాగం. నువ్వెక్కడ జీవితంలో నీకు కావాల్సింది పోగొట్టుకుంటావో అని ఆమె చాలా ఆదుర్దాపడటం గమనించాను. ఎందుకో నాకూ భయం వేసింది హేమ్. నా జీవితంలో ఎప్పుడూ నాకు కావాల్సింది దొరకలేదు. ఇప్పుడు దేవుడిలా నిన్ను యిచ్చి నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తుంటే ఏదో భయం. ఈ ఆనందం వెనుక ఏమి పొంచి వుందో అని ఆందోళన. పెళ్ళి

కానంతవరకూ నేను చాలా సంతోషంగా జీవించాను. మా యింటినిండా ఎంతమంది బంధువులో.. స్నేహితులో... నాన్న వారందరికీ ఏదో విధంగా సాయపడటం నాకు తెలుసు. ఇంచుమించు వారేదో సాయం ఆశించే మా యింటికి వచ్చేవారు. వారి పనులు చేయడమే కాక ఆర్థికంగా కూడా ఆదుకునేవారు. అమ్మ యిక సరేసరి. అన్నపూర్ణలా వారికి వండి పెట్టేది. ఒక్కోసారి ప్రయివెసీ లేక నేను విసుక్కునేదాన్ని. అప్పుడు నాన్న ఎంతో అనునయంగా ఇతరులకి సహాయపడటంలో వున్న అందాన్ని, ఆనందాన్ని విడమరచి చెప్పేవారు.

ఇదంతా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే... ఒక్కసారిగా నా పెళ్ళి ఫెయిలవడంతో ఎవరూ మా యింటి ఛాయల వైపు చూడలేదు. డబ్బు ఎప్పుడూ మేము అడగం. ఒక చిన్నమాట సాయం కూడా చెయ్యలేదెవరూ. చాలా ఒంటరిలయిపోయాం. కొందరు తిన్న యింటి వాసాలు లెక్కపెట్టిన వాళ్ళు కూడా వున్నారు. అకారణంగా మా మీద దుష్ప్రచారాలు చేసి చక్రవర్తికి వెళ్ళి మా పరిస్థితులు వివరించి ఈ గొడవని పెద్దది చేసి ఆనందించిన వాళ్ళున్నారు.

సరే! ఏం చెబుతున్నానో అర్థంకావటంలేదు హేమ్.

ఎందుకో భయం. నిన్ను ఆ దేవుడు నిజంగానే నాకిచ్చాడా! నిజంగా దేవుడంత మంచివాడా? ఏమో హేమూ నాకు ఎందుకో అపనమ్మకం.

హేమ్, ఒక మాట చెబుతాను. ఒకవేళ... ఏదయినా అనుకోనిది జరిగితే. ఇలా అనుకోడానికి నాకు మనసొప్పడం లేదు నిజంగా కానీ ఏదో భయం. మన స్నేహాన్ని ఎప్పుడూ బిట్టర్ చెయ్యకు. పూలువాడిపోవచ్చు. రాలిపోవచ్చు కానీ దాని పరిమళాన్ని మాత్రం ఎప్పటికీ మరచిపోలేం. దాన్నలానే కాపాడుతావు కదూ! నువ్వెప్పటికీ.. ఎప్పటికీ నాకుంటావ్ కదూ!

- నీ వరూ

ఆ ఉత్తరం చదవడం పూర్తికాగానే హేమంత్ కళ్ళు సజలమయ్యాయి.

ఎందుకిలా బేలగా మారిపోతున్నది వరూధిని. తనకి మొదటిసారి పరిచయమయినప్పుడు ఎంత ధైర్యం కనబరచింది.

ప్రేమ బలహీనతా?

ఎందుకు విధిని నమ్మలేకపోతోంది.

చాలా నిస్సత్తువుగా స్టేషన్ బయటకొచ్చి ఆటో ఎక్కబోతుండగా జరిగిందా సంఘటన.

దూరంగా చక్రవర్తి నిలబడి హేమంత్‌ని చూసి అదిరిపడ్డాడు.

"అరే! వీడిక్కడున్నాడేంటి, అదేది?" అనుకుంటూ పెద్ద పెద్ద అడుగులేసుకుంటూ వచ్చాడు.

హేమంత్ ఆటో ఎక్కగానే ఈసారి ఏ మాత్రం ఆలస్యం చెయ్యకుండా మరో ఆటో ఎక్కి వెంబడించాడు.

"ఆ ఆటో వెనుక పోనివ్వు" అంటూ హెచ్చరిస్తూ ఆ ఆటోనే గమనిస్తూ చూస్తున్నాడు చక్రవర్తి.

హేమంత్ ఇదంతా గమనించే స్థితిలో లేడు.

అతని ఆలోచనలనిండా వరూధిని ఉత్తరంలో రాసిన మాటలే గిరగిరా తిరుగుతున్నాయి.

వరూధిని ఎందుకింత నిరాశావాదిగా మారిపోతున్నది. తనకీ ఉద్యోగం రాకుండా అక్కడే వుండి వుంటే బాగుండేదేమో? ఈ దూరం శాశ్వతమవుతుందేమోనని వరూధిని బాధపడటం ఎంతో ఆందోళన కలిగిస్తుంది హేమంత్‌కి.

ఇద్దరూ అక్కరలేని విలన్లు. ఆమె జీవితంతో చెలగాటమాడుతున్నారు. జరిగిన ప్రతిదీ ఆమెవలనే అని కక్ష పెంచుకుంటున్నారు. తమ తప్పులు ఆమె నెత్తికేసి రుద్దుతున్నారు. ఎలాగైనా వరూని కాపాడాలి. ఆమెకి భరోసా ఇవ్వాలి.

హేమంత్ ఒక పళ్ళ దుకాణం దగ్గర ఆపి సరోజని కోసం కొన్ని పళ్ళు కొన్నాడు. అవి తీసుకుని తిరిగి ఆటో ఎక్కాడు.

చక్రవర్తి కూడా ఆటో ఆపించి సిగరెట్లు కొనుక్కుని మళ్ళీ ఆటో ఎక్కాడు.

ఆటోలు రెండూ ఒకదాని వెనుక మరొకటి పరిగెత్తుతున్నాయి.

సరోజని ఇల్లు మరో ఫర్లాంగు దూరం ఉందనగా జరిగిందా సంఘటన.

ఎదురుగా వస్తున్న బైక్ అడ్డంగా వచ్చి చక్రవర్తి ఆటోని గుద్దేసింది.

ఇక అంతే.

బైక్ నడిపే వ్యక్తికీ ఆటో డ్రైవర్‌కీ సంవాదం మొదలయ్యింది. ఏ అనువాదానికీ అందని తిట్లు ఏ నాట్యకారుడికీ చేతకాని విన్యాసాలతో వాళ్ళిద్దరూ జనాన్ని అలరించారు.

చక్రవర్తిలాంటి దుర్మార్గుడికి కూడా వాళ్ళని కంట్రోల్ చేసే శక్తి చాలక సిగరెట్టు మీద సిగరెట్టు తాగుతూ ముందుకి నడక సాగించాడు.

❦❦❦

"ఇదేనా రావడం?"

సుందరం ఎంతో అందంగా కొడుకుని పలకరించాడు.

"ఊ.." అన్నాడు హేమంత్ బాగ్‌ని అక్కగారి చేతికిస్తూ.

"శ్రీకాకుళంలో జాయినయి ఏడుస్తున్నావా?"

హేమంత్ తండ్రివైపు అదోలా చూసాడు జవాబు చెప్పకుండా.

మాటలో మార్దవం - ప్రేమ బాధ్యత లేకుండా ఆ దేవుడెలా పుట్టించాడితన్ని. అని అతనికెప్పుడూ ఆశ్చర్యం వేస్తుంది అతన్ని చూడగానే తల్లి పడిన కష్టాలు, వేదన గుర్తొచ్చి ఒకలాంటి ఏహ్యాభావంకూడా కలుగుతుంది.

"ఉద్యోగం మంచిదే జాగ్రత్తగా సంపాదించుకుంటే. ఆ పని చేసి ఏడు" హేమంత్‌తో పాటు మూడోసారి కాఫీ తాగుతూ సుందరం.

హేమంత్ మాట్లాడలేదు.

"అన్నట్లూ నీ పెళ్ళి వచ్చేనెలలో చేద్దామనుకున్నా! శెలవు చూసుకుని ఏడు"

హేమంత్ ఏదో అనబొయేంతలో వెనుకనుండి రాజేశ్వరి ఏమీ మాట్లాడవద్దన్నట్లు సైగ చేసింది.

హేమంత్ లోపలికి నడిచాడు.

"వసుంధరత్తలేదూ, ఆవిడ కూతురు నాగినితో నీ పెళ్ళి నిశ్చయం చేసాడు నాన్న. వాళ్ళు మొన్నొచ్చి తిష్ఠవేసి వెళ్ళారు. చూడ్డానికి బాగానే వుంటుందనుకో. కానీ నువ్వు...?" అంటూ ఆగింది రాజి.

హేమంత్ అక్కగారి వైపు చూసాడు.

"అదే! సరోజనీ ఆంటీ అంతా చెప్పింది. నువ్వు... అదంతా జరుగుతుందట్రా! నాన్న సంగతి నీకు తెలుసుగా."

హేమంత్ మాట్లాడలేదు.

అతని మనసులో ఎంత గట్టి నిర్ణయం తీసుకున్నదీ ఆమెకు తెలియదు.

ఆ మర్నాడు శ్రీకాకుళంలో జాయినవ్వడానికి వెళ్ళిపోయాడు హేమంత్.

❦❦❦

రమేష్‌బాబు ఫోనులో చెప్పిన ఎడ్రస్ విని గర్వంగా నవ్వుకున్నాడు చక్రవర్తి.

ఇప్పుడెక్కడికి తప్పించుకుపోతావ్ అని గర్వంగా నవ్వుకున్నాడు చక్రవర్తి.

తాపీగా టిఫిన్ తిని ఒక పెగ్ మందు కాఫీలా తాగి సుందరం ఇంటికి బయల్దేరాడు.

సుందరం బయటకెళ్దామని వంటిమీద చొక్కా తగిలించుకుని జారిపోతున్న కళ్ళద్దానికి దారంతో ముడులు వేసి 'దరిద్రపు ముండ, ఎన్నిసార్లు కట్టినా ఇంతే.' అని తిట్టుకుంటున్నాడు.

రాజీ అతనివైపే దీక్షగా చూస్తూ "అలా ప్రాణం లేని వస్తువుని తిట్టకపోతే కొత్తది కొనుక్కోవచ్చు కదా!" అంది కాస్త నిష్ఠూరంగా. తండ్రి బుద్ధి చూసి చూసి ఈ మధ్య కాస్త ఎదురు తిరిగి మాట్లాడటం నేర్చుకుందామె.

సుందరం కూతుర్ని వెటకారంగా చూస్తూ "అవునవును, మీ అమ్మ తెచ్చిన ముల్లె వుందిక్కడ. కొనుక్కోవాలట, కొనుక్కోవాలి" అన్నాడు కోపంగా.

"పోయిన అమ్మనెందుకులే ఈ రొంపిలోకి లాగడం. తమ్ముడు పంపిస్తున్నాడు కదా!" అని గిరుక్కున వెనుతిరిగి వెళ్ళిపోయింది రాజీ వంటగదిలోకి. ఆ మాటకి సుందరానికి చాలా కోపం వచ్చేసిందిగాని ఆ సమయానికే చక్రవర్తి గుమ్మంలో నిలబడి "హేమంత్ ఇల్లిదేనా?" అనడిగాడు.

చక్రవర్తివైపు నిశితంగా చూశాడు సుందరం. అతన్ని చూడగానే అసలే కూతురి మాటకి కోపంగా వున్న సుందరానికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

దానికి కారణాలు రెండు - ఒకటి చెట్టంత మనిషిని తననొదిలి హేమంత్ ఇల్లిదేనా అనడగడం. రెండు - అతని తాగుబోతు ఆకారం.

"ఎవడ్రానువ్వు?" అన్నాడతను తన సాధారణ ధోరణిలో.

"ఎవడ్రా అంటావా నన్ను" అంటూ చెలరేగిపోయాడు చక్రవర్తి.

అతను తాగున్నాడని అర్థమయిపోయింది సుందరానికి.

"నా కొంపకొచ్చి నన్నే అంటావా - తాగుబోతు వెధవా! ముందు బయటకి నడు" అంటూ కీచుగా అరిచాడు సుందరం.

"నన్ను తాగుబోతు వెధవా అంటావా గుప్పెట్లో పెట్టి పీక నొక్కానంటే గుటుక్కుమంటావ్" అంటూ ముందుకొచ్చాడు చక్రవర్తి రౌద్రంగా.

ఆ అరుపులకి రాజీ కంగారుగా వచ్చి అడ్డం పడింది.

"ఎవర్నువ్వు, ఏంటీ గోల?" అంది చక్రవర్తిని చూసి.

హేమంత్ ఇంటి పరిస్థితి తెలుసుకోవాలని వచ్చిన సరోజని ఆ దృశ్యాన్ని చూసి గాభరాపడి పోయింది.

"ఏంటిది, ఎవర్నువ్వు?" అంది చక్రవర్తి కేసి చూస్తూ.

"ఎవరా - వీడి కొడుకు నా పెళ్ళాన్ని లేవదీసుకొచ్చాడు. అది తేల్చుకోవాలనే వచ్చాన్నేను. వీడు... వీడు వాడికన్నా ఏడాకులెక్కువ చదివినట్లున్నాడు. గట్టిగా గాలి వూదితే చచ్చేలా వున్నాడు. ఎంత పొగరు!?"

సరోజనికి అర్థమయీ అర్థమవనట్లుంది. "అంటే.. వీడేనా వరూధిని జీవితాన్ని నాశనం చేసినవాడు. ఇక్కడిదాకా వచ్చేసాడా. అంటే వీడు వాళ్ళతో పాటూ. అమ్మో" లోలోపలే గుండెలు బాదుకుంది.

ఇంతలోనే సుందరం అగ్గిమీద గుగ్గిలంలా మండిపడ్డాడు. "ఏం కూసావ్? నా కొడుకు నీ పెళ్ళాన్ని లేవదీసుకొచ్చాడా! వాడికి పుట్టాక వాడి అక్కలూ, అమ్మా తప్ప మరో ఆడదానివంక కన్నెత్తి చూడ్డం కూడా తెలుసా! ఏదా కర్ర. ఈవేళ వీడి వీపు చీరేస్తాను" అన్నాడు వూగిపోతూ.

సరోజనికి పరిస్థితి విషమిస్తున్నదని అర్థమయ్యింది.

వెంటనే గబుక్కున సుందరాన్ని పట్టుకుంది. "ఉండు బావా! ఊరికే ఉల్లింకాయలా అలా ఎగురుతావేంటి. ప్రతి దారిన బోయే వాడి మాటలకీ జవాబు చెప్పాల్సిన అవసరముందా! అవతల నీకెన్ని బాధ్యతలున్నాయి. కొడుకు పెళ్ళి చెయ్యాలా! లంకంత మేడలోకి వెళ్ళాలా! నీ కల తీరేలోపునే బి.పితో ఊగిపోతే ఎలా? రా రాజీ ముందు బావని లోపలికి తీసుకెళ్ళు" అని బలవంతాన గదిలోకి లాక్కెళ్ళి తలుపు గడేసి వచ్చింది సరోజని.

సుందరం ఇంకా తలుపులు కొడుతూనే వున్నాడు ఆవేశంగా.

సరోజని జారిన ముడి సరిచేసుకుని "ఎవరు బాబూ నువ్వు?" అంది ఎంతో నిదానంగా చక్రవర్తికేసి చూస్తూ.

"నువ్వెవరివి?" అని ఎదురు తిరిగి అడిగాడు చక్రవర్తి.

"ఈ ఇంటికి కావాల్సిన మనిషినేలే. చూడు, నువ్వు చెప్పిన మాట వినడానికి చాలా అసహ్యంగా వుంది. నీ పెళ్ళాం అంటున్నావు. నువ్వుండగా అంత పనెందుకు చేస్తుంది చెప్పు. ఇలా ఒక మగాడొచ్చి చెప్పుకోవడం ఎంత నామర్దా? ఇంటి దగ్గర తేల్చుకోవాల్సినవి ఇంటిదగ్గర తేల్చుకో. ముందు ఇందులో నీకెంత అధికారముందో కూడా తేల్చుకో. పద. ఎవరైనా వింటే నిన్ను చూసే నవ్వుతారు" అంది చాలా శాంతంగా.

చక్రవర్తికి చాలా కోపం వచ్చిందిగానీ సరోజని మాటలు అతని పురుషాహంకారం మీద ఎక్కడో లాగి కొట్టినట్లున్నాయి. ఒకలాంటి అవమానంతో అతని నోరు మూతపడింది.

తూలుకుంటూ బయటికి నడుస్తూ... "చూస్తా! అక్కడే తేల్చుకుంటా" అని వెళ్ళడం విని సరోజనికి భయం వేసింది వరూధినీని ఏం చేస్తాడోనని.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments